

46

1. O, dzie - ki Je - zu, dzie - ki
po - nio - słeś na - sze wi - ny

Ci! Nas w ła - sce swej spo - tka - łeś,
Ty i po - kój swój nam da - łeś.

Nas z Bo - giem świę - tą zje - dna - łeś krwią,

na wie - czną własność na - by - łeś swą,

2. Przed wieki już wybraniśmy,
ku Twojej łaski chwale.
Tobie, Miłemu daniśmy,
Twój Duch w nas mieszka stale.
A kiedy się wypełni czas,
będziemy ku Twojej chwale wraz,
dziedziczyć z Tobą wszystko.
3. Ty jako Głowa członków swych,
już wkrótce w Niebo wprowadzisz.
Oblubienicę Ojcu tam,
jak drogą perłę przedstawisz.
Już oczyszczone rzeczy wsze
z marności uwolnione swej,
ku chwale Dzieci Bożych.
4. Stworzenie wszelkie wzdycha wszak,
i czeka z utęsknieniem,
byś z niego zdjął marności znak,
dał z lęku uwolnienie.
Twój Duch z Oblubienicą swą
wołanie tęskne wyraża to:
„Przyjdź, Amen, Panie Jezu!”